

[Veistrup.]

ikke tilfreds med denne Afgørelse. Det indsendte en Anmodning til Ministeriet om at faa foretaget en Afstemning i Henhold til Lovens § 3, Punkt A, altsaa en Afstemning blandt Distriktets Beboere, og der blev saa foretaget en saadan Afstemning. Resultatet var, at over 86 pCt. af Beboerne stemte, og deraf stemte 86,2 pCt. for Indlemmelsen. Efter at disse Afstemninger var foregaaet, altsaa dels paa Distriktsbestyrelsens Initiativ, dels paa Grundlag af Odense Byraads Henvendelse til Ministeriet, afsøgte Ministeriet Amsraadet en Erklæring angaaende Indlemmelsessagen, og Amsraadet anbefalede Indlemmelsen. Derefter bestemte Ministeriet, at Indlemmelsen skulde foregaa. Og den 15. Marts 1926, altsaa for snart 2 Aar siden, nedsatte Ministeriet den i Lovens § 8 paabudte Kommission, hvis Opgave var at ordne de Detailspørgsmaal angaaende Indlemmelsen, som nødvendigvis skal ordnes i saadanne Tilfælde, og det særlig, hvor det drejer sig om Indlemmelse af en hel Kommune i en anden Kommune. Ordningen af disse Spørgsmaal har staaet paa i ca. 2 Aar. Herefter er det jo rimeligt, at man i St. Hans Landdistrikt troede, at den hellige Grav var vel forvarret, at der ikke kunde være Tale om, at der atter skulde rejses Spørgsmaal vedrørende Distriktets Indlemmelse i Odense Kommune. Saa kommer imidlertid det Lovforslag, som den højtærede Minister har fremsat, og som jo kun gaar ud paa at ordne Skatteforholdene mellem de Kommuner, en Indlemmelse vedrører. Som jeg sagde før, forekom det os, at den her foreslaaede Ændring var paakrævet eller i hvert Fald i høj Grad rimelig, og vi har derfor ikke under nogen Omstændigheder villet modsætte os, at den blev gennemført.

Nu forekommer det mig imidlertid, at man maa rejse det Spørgsmaal, om den Fortolkning af de foreslaaede Ændringer, som Kontorchefen i Indenrigsministeriet har opstillet, er rigtig. Thi i saa Fald vil det betyde, hvad ogsaa det ærede 6te Medlem for 4de Kreds udtalte, at Indlemmelsessagen vil kunne trækkes ud i Aarevis; saa vil der, som han udtrykte sig, kunne gaa baade Vinter og Vaar, før dette Forhold bringes i Orden. Jeg vægter mig derfor ogsaa ved at tro, at denne Fortolkning er rigtig. Og jeg lagde med Glæde Mærke til, at den højtærede Minister netop, da han dvælede ved den foreslaaede Ændring i Lovens § 1, talte om Byraadet i den Købstad, hvori Distriktet paatænkes indlemmet. „Paatænkes ind-

lemmet“ maa forstaas saaledes, at det er fremtidige Indlemmelser, det drejer sig om; det kan ikke dreje sig om en Indlemmelsessag, som er saa langt fremme, at en Kommission har arbejdet med Detailspørgsmaalene vedrørende Indlemmelsen i 2 Aar. Det vilde forekomme mig noget urimeligt, hvis Ændringen skulde kunne faa Indflydelse i et saadant Tilfælde. Men jeg gør tillige opmærksom paa, at Slutningen af det omhandlede Forslag om Ændring i Lovens § 1 ogsaa synes at gaa ud fra, at man ikke paatænker ved denne Ændring at røre ved de Indlemmelsesspørgsmaal, som i Øjeblikket er under Overvejelse. Der staar nemlig her, at

„for hver Indlemmelsessag, hvis Ministeren skønner, at Sagen om den førstnævnte Indlemmelse bør fremmes, nedsættes en Kommission (jfr. nedenfor § 8).....“.

Der skal altsaa nedsættes en saadan Kommission. I det foreliggende Tilfælde har en saadan Kommission virket i to Aar, Og dernæst tilføjes der:

„..... de forskellige Indstillinger skal da optages til Overvejelse samtidig, forinden Afgørelse træffes af, i hvilket Omfang Indlemmelse . . . skal foretages.“ Men denne Afgørelse er truffet i det foreliggende Tilfælde, den er efter min Opfattelse truffet for lang Tid siden. Jeg tror derfor ikke, man kan sige, at de foreslaaede Ændringer foregriber noget som helst i Forholdet mellem Odense By og St. Hans Landsogn. At den Fortolkning, som fremkom i det nævnte Interview i „Fyns Venstreblad“, ikke kan holde, synes mig ogsaa at fremgaa af flere Udtryk i Betænkningen; der findes adskillige Bemærkninger der, som forudsætter, at det Tilfælde, jeg her har omtalt, ikke berøres ved den foreslaaede Ændring.

Jeg ser da ikke rettere end, at der her er Tale om fremtidige Indlemmelsesspørgsmaal, som ikke berører det Spørgsmaal, jeg her har omtalt, og hvis Afgørelse efter min Mening bør træffes saa hurtigt som overhovedet muligt. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om jeg ikke har Ret i, at Odense Byraad ikke paa nærværende Tidspunkt kan rejse Spørgsmaal om Indlemmelse af andre Kommuner eller Distrikter af andre Kommuner i Odense og derved hindre den Afgørelse, som jeg altsaa synes burde træffes hurtigst muligt. Jeg vil ønske, at Svaret maa blive bekræftende, da Forholdene i St. Hans Landsogn er af den Beskaffenhed, at de ikke godt taaler en lang Udsættelse, rent